

งานวิจัยเพื่อความมั่นคงทางอาหาร ชูจุดแข็งความหลากหลายทางชีวภาพ

“งานวิจัยที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีความพร้อมทั้งงบประมาณและกำลังคน แต่ในสถานการณ์ที่รัฐบาลมีงบประมาณจำกัด มหาวิทยาลัยอาจต้องปรับตัวมาเป็นผู้หาทุนวิจัยเอง ไม่ว่าจะเป็นการร่วมทุนกับภาคเอกชน หรือการทำงานร่วมกับแหล่งทุนต่างประเทศ โดยในมุมมองของนักวิจัยนานาชาติ เห็นตรงกันว่าพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความสำคัญในระดับโลก เต็มไปด้วยความท้าทาย มีโจทย์การวิจัยจำนวนมากและที่ต้งก็เหมาะสม จึงเป็นโอกาสดีของทุกมหาวิทยาลัย” รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัย ที่จะนำไปสู่การแก้

ปัญหาของประเทศทั้งปัญหาที่เร่งด่วนการคิดค้นงานวิจัยเป็นบทบาทหนึ่งของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ศิริวรรณ สืบบุญธรรม รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดเผยว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับทุนBualuang ASEAN Chair Professor ที่ให้ในลักษณะร่วมทุน ระหว่างธนาคารกรุงเทพกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยให้กับนักวิจัยระดับโลกจำนวน 40 ราย เข้ามาทำงานร่วมกับนักวิจัยของไทย นั่นหมายความว่าประเทศไทยจะมีงานวิจัย

ใหม่ ๆ อีกไม่ต่ำกว่า 40 ประเด็น เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาคาถา และยังเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักวิจัยไทยไปพร้อมกันด้วย

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยควีนส์ เมืองเมลเบิร์นได้ทำงานร่วมกับ ศูนย์วิจัยนานาชาติด้านความมั่นคงทางอาหาร (International Joint Research Center on Food Security หรือ IJC-FOODSEC) ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ(สวทช.) มุ่งผลิตงานวิจัยระดับโลกเพื่อสร้างความปลอดภัยและความมั่นคงทางอาหาร ตลอดจนโซ่อุปทานในภูมิภาคอาเซียน จากการจับเคลื่อนด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economic Model)

ศาสตราจารย์ คริสโตเฟอร์ เอลเลียต จากมหาวิทยาลัยควีนส์ เมืองเมลเบิร์น ประเทศอังกฤษ ผู้ได้รับทุน Bualuang ASEAN Chair Professor on Food Security

กล่าวว่า ความต้องการอาหารทั่วโลกเพิ่มขึ้น จากจำนวนประชากรและการบริโภคอย่างต่อเนื่อง การแข่งขันในการใช้ทรัพยากร ดิน น้ำ และพลังงาน ความจำเป็นเร่งด่วนในการลดผลกระทบของระบบอาหารที่มีต่อสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร (food security) ที่คนทุกระดับ สามารถเข้าถึงอาหารที่เพียงพอ มีความปลอดภัยและมีคุณค่าทางโภชนาการ จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ระดับโลกที่เชื่อมโยงหลายแง่มุม เพื่อความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืนและเท่าเทียมกัน

ศาสตราจารย์ นิศรา การณอุทัยศิริ นักวิจัยอาวุโส ทีมวิจัยไมโครอะเรย์แบบครบวงจร ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนานาชาติด้านความมั่นคงทางอาหารกล่าวว่า ประเทศไทยมีจุดแข็งมีความหลากหลายทางชีวภาพ ตัวอย่างผลงานวิจัยที่ประสบความสำเร็จได้แก่ 1. เทคโนโลยีชีวภัณฑ์ (biocontrol technology) ชีวภัณฑ์สำหรับควบคุมโรคพืชรวมทั้งสามารถย่อยสลายสารเคมีตกค้างในดินทางการเกษตร มีความโดดเด่น คือ เป็นชุดชีวภัณฑ์พร้อมใช้ที่มี

ความสะดวกในการเตรียมใช้เวลาสั้นในการเพิ่มปริมาณเชื้อแบคทีเรียที่มีประโยชน์ทำให้ทันต่อสถานการณ์การระบาดของโรคพืชสำคัญทางเศรษฐกิจ มีต้นทุนการผลิตที่ประหยัด ผู้ใช้สามารถนำไปใช้ได้ด้วยตนเองเพียงอ่านคู่มือการใช้แล้วปฏิบัติตามก็สามารถได้ชีวภัณฑ์ที่มีคุณภาพ

2. NSTDA-Dyes คือ สีย้อมอินทรีย์เรืองแสงชนิดใหม่ (novel luminescent organic dyes) เป็นสารไฮโดรคาร์บอนซึ่งเป็นนวัตกรรมทางเคมีที่ถูกคิดค้น สังเคราะห์และจดสิทธิบัตรโดยทีมนักวิจัยในโครงการไมโคสมาร์ท(MycosMART) ใช้สำหรับเชื่อมต่อกับแอนติบอดีเฉพาะที่ตรวจจับสารพิษจากเชื้อราได้อย่างแม่นยำ โดยสามารถอ่านผลการตรวจวัดสารพิษได้อย่างชัดเจนจากแสงสีของ NSTDA-Dye ภายใต้สภาวะที่เหมาะสมหรือใช้เครื่องมืออย่างง่าย 3. MycoSMART kit เป็นชุดตรวจที่ใช้เทคนิคไมโครอะเรย์และ lateral flow strip test มาผนวกเข้าด้วยกันทำให้สามารถตรวจสารพิษจากเชื้อราได้ทีละหลายชนิด

เดลินิวส์

Daily News
Circulation: 500,000
Ad Rate: 1,800

Section: First Section/สิ่งแวดลอม-คุ้มครองผู้บริโภค

วันที่: อาทิตย์ 19 กุมภาพันธ์ 2566

ปีที่: - ฉบับที่: 26792

หน้า: 6(บน)

Col.Inch: 82.54 Ad Value: 148,572

PRValue (x3): 445,716

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: งานวิจัยเพื่อความมั่นคงทางอาหาร ชูจุดแข็งความหลากหลายทางชีวภาพ

แบบพกพา และวัดค่าแบบ semi-quantitative อีกด้วย 4. เทคโนโลยี Agri-Mycotoxin binder ซึ่งเป็น นวัตกรรมการนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรมาประยุกต์ใช้ในการลดสารพิษจากราในอาหารสัตว์ โดยวัสดุนี้สามารถลดสารพิษจากราที่ส่งผลให้สัตว์เกิดความผิดปกติทางร่างกายและระบบภูมิคุ้มกันได้หลากหลายชนิด เช่น อะฟลาท็อกซิน บี1 (Aflatoxin B1) ซีราลีโนน (Zearalenone) โอคราท็อกซิน เอ (Ochratoxin A) ฟูโมนิซิน บี1 (Fumonisin B1) และดีออกซินิวาลีนอล (Deoxynivalenol)

ศูนย์วิจัยนานาชาติด้านความมั่นคงทางอาหาร มุ่งวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมอาหารและอาหารสัตว์ เน้นการพัฒนากระบวนการผลิต ลดการสูญเสียระหว่างกระบวนการ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด.

pornprapais@dailynews.co.th

ดึงทุกฝ่ายเปิดใจพูดคุยรู้จักกัน ทางออกปัญหา'หาบเร่แผงลอย'

“ผมได้ยินเขาบอกว่า ประเทศสิงคโปร์พื้นที่ทั้งหมดเป็นของรัฐ รัฐสามารถทำอะไรก็ได้ จะจัดระเบียบแบบไหนก็ได้ จะสร้างอะไรก็ได้ แต่กรุงเทพฯ เป็นของเอกชน ถ้าเป็นของเอกชนรัฐก็ไม่สามารถบังคับเอกชนได้ว่าถ้าให้เข้าไปอยู่ในพื้นที่ของตลาดเอกชนแล้วบังคับว่าคุณจะจ่ายค่าเช่าถูกๆ ได้ ถ้าหากตลาดเขามีมูลค่า ตลาดเขาดี เขาก็ต้องเพิ่มค่าเช่า ที่บอกว่าคนขายของเด็กๆ น้อยๆ ไม่สามารถจะเช่าได้ อันนี้เป็นข้อเท็จจริง”

เสียงสะท้อนจาก เรวัต ฆอบธรรม ประธานเครือข่ายแผงลอยไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในวงเสวนา “อยู่หรือไป หาบเร่แผงลอยไทย ใครกำหนด?” เมื่อช่วงกลางสัปดาห์นี้ มองนโยบายจากเมืองบนที่ไม่ตอบโจทย์ชีวิตจริงที่เมืองล่าง เมื่อผู้มีอำนาจไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างไทยกับสิงคโปร์ในแง่สิทธิการครอบครองและใช้ประโยชน์ที่ดิน จึงเป็นข้อจำกัดหากไทยจะเลียนแบบจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยแบบสิงคโปร์

ซึ่งบนเวทีนั้น ดร.กฤษฏา วีระโกศลพงศ์ อาจารย์ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เล่าถึงงานวิจัยที่เคยสอบถามผู้ซื้ออาหารแผงลอย (และแม้บางคนในกลุ่มนี้จะไม่ชอบแผงลอยก็ตาม) ว่า เหตุผลที่ซื้อคือมีอาหารให้เลือกหลายอย่าง สะดวกและราคาเข้าถึงได้

กลับกันหากสร้างอาคารสูงขึ้นมา ร้านอาหารในอาคารจานละ 70-80 บาท คนทำงานหากจบ ป.ตรี เงินเดือนราว 18,000-20,000 บาท ถามว่าจ่ายบ่อยๆ ไหวหรือไม่ และต้องไม่ลืมด้วยว่า คนที่ทำงาน

ในกรุงเทพมหานคร (กทม.) ส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด หรือก็คือร้อยละ 70 ของคนที่ทำงานใน กทม. เป็นคนย้ายถิ่นมาจากที่อื่น ซึ่งก็ต้องมาเช่าที่พักใน กทม. นอกจากนี้ยังมีค่าเดินทาง ดนเคยสำรวจพบว่า คนคนหนึ่งมีค่าอาหาร 180 บาทต่อวัน และราคานี้เป็นการกินแบบประหยัด ค่าเดินทาง 3,000 บาทต่อเดือน ลองคิดต่อไปว่าเงินเดือน 2 หมื่นบาท บริษัทไทยให้ได้ประมาณนี้ จะพอเหลือเก็บออมหรือไม่

“การจัดระเบียบผมก็บอกว่าโจทย์กลับมาที่ กทม. จัดระเบียบไม่ใช่ไปเตะเขาออกจากพื้นที่ ซึ่งก็ไม่ถูกอีก ก็ต้องมานั่งดูว่าสมมุติว่ามีประโยชน์กับพื้นที่ของคนในบริเวณนั้นอยู่ ก็ต้องกลับมาดูอีกว่าจะทำอย่างไรได้ไหม? เราเอารถเข็นเป็นศูนย์กลางได้ไหม? เช่น มาออกแบบรถเข็นไม่ให้มันกินพื้นที่ทางเท้าเยอะ จัด

อะไรก็ว่าไปซึ่งผมคิดว่ามันมีแนวทางการจัดการที่มากกว่าที่เรามองว่าเอาเขาออกอย่างเดียว” ดร.กฤษณา กล่าว

รศ.ดร.อมร กฤษณพันธ์ อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กล่าวว่า หาบเร่แผงลอยเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจนอกระบบ (Informal Sector) ซึ่งไปเชื่อมโยงกับความเหลื่อมล้ำ ไม่ใช่เฉพาะผู้ค้าแต่รวมถึงผู้ซื้อด้วยซึ่งอาจไม่มีเงินมากพอจะจับจ่ายในห้างสรรพสินค้า นอกจากนั้น หากมองกันว่าพื้นที่สาธารณะ จะพบว่าพื้นที่เดียวกันการใช้ประโยชน์ยังแตกต่างกันไปตามช่วงเวลา เช้า-กลางวัน-เย็น

และในเชิงของผังเมือง พื้นที่สาธารณะหากประชาชนเข้าไปใช้อย่างหลากหลายก็จะอยู่ได้ไม่รกร้าง ไม่ใช่ทำเพื่อสวยแค่ให้ถ่ายรูปได้ และการมีคนอยู่พลุกพล่านและสามัคคีกัน คนเหล่านี้ยังช่วยเป็นหูเป็นตาได้แม้บริเวณนั้นจะไม่มีกล้องวงจรปิด (CCTV) เลยก็ตาม ซึ่งพื้นที่สาธารณะของเมืองควรจะต้องเข้าถึงได้ทุกคน ไม่ใช่จะเป็นห้างอย่างเดียวแล้วไม่มองคนรายได้ไม่สูงพอจะจ่ายได้

“อาจจะต้องมาเรียงลำดับ (Priority) ความสำคัญ ในช่วงเวลาและสถานที่ (Timing & Space) ช่วงนั้นอะไรมันสำคัญ เขาอาจจะไม่ได้ขายตลอด 24 ชั่วโมง หรือรถลำทั้งหมด อีกอันคือเรื่องของผู้มีส่วนได้-เสีย พอมันเปลี่ยนกลไกที่เคยทำให้พื้นที่ตรงนั้นของมันเปลี่ยน พอมันเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ทำไมต้องเปลี่ยน?” รศ.ดร.อมร กล่าว

ผศ.กฤษณะพล วัฒนวันยู อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กล่าวว่า เมืองคือที่ที่คนมาอยู่ด้วยกัน จึงมีการทะเลาะเบาะแว้งหรือปะทะกัน แต่ต้องมีพื้นที่ให้คนได้พูดคุยทำความรู้จักและเรียนรู้ร่วมกัน เมืองจึงจะมีชีวิตชีวา เช่น หากเข้าใจหาบเร่แผงลอยก็จะสามารถออกแบบการจัดระเบียบร่วมกับผู้ค้าได้ซึ่งก็จะดีกับทุกฝ่าย

“ถ้าเราไม่เข้าใจเขา ไม่รู้ว่าเขาเป็นอะไร เขาคือใคร เขาทำอะไร เขามาขายก็ไม่ง เขาขายเล็ก-ขายใหญ่ ขายอะไรบ้าง ไปเอาของมาจากไหน ขายให้ใคร เราไม่เข้าใจเขาเราออกแบบไปมันก็เป็นเมืองที่ผิดพลาด เป็นเมืองที่ไม่น่าอยู่ มันเหมือนดึงอันนี้ออกแล้วใส่อันนี้เพิ่มแล้วมันจบ ไม่ใช่ เมืองมันมีคนอยู่ก็คือมีชีวิต วิวัฒนาการไป ดี-ไม่ดี อะไรอย่างนี้” ผศ.กฤษณะพล กล่าว

ศ.สุริชัย หวันแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาสันติภาพและความขัดแย้ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า ที่ผ่านมามีการแก้ปัญหาของสังคมไทยทำด้วยอำนาจไม่ใช่ด้วยการทำความรู้จักกัน

เช่น การยกเลิกจุดผ่อนผัน ตามว่ามีใครบ้างว่าผู้ค้าและครอบครัวจากจุดที่ถูกยกเลิกไปนั้นไปอยู่ที่ไหน มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร แน่นนอนไม่มีใครปฏิเสธว่าบ้านเมืองต้องแก้ปัญหาด้วยกฎหมาย แต่การขยายตัวของเมืองไม่ได้ขยายด้วยกฎหมายแต่ด้วยพลังทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ชาวที่ดินย่านสีลมแพง กรมธนารักษ์ ไม่ได้ทำให้ที่ดินแพง เพียงแต่ออกมายืนยันว่าที่ดินตรงนั้นแพงจริง

“หรือต้องเป็นคนรวยเท่านั้นถึงจะมีสิทธิ์ใช้กรุงเทพฯ ได้อันนี้ก็เป็นการถามสำหรับบ้านเมืองเรา ที่รู้สึกว่าเป็นเจ้าของประเทศร่วมกัน ผมคิดว่าเงื่อนไขแรกคือไม่ยอมทำความรู้สึกจริงๆ แต่แก้ปัญหาด้วยเครื่องมือทางนโยบายแบบที่เขยจน ยิ่งเวลารวมศูนย์อำนาจก็ใช้วิธีรวมศูนย์ เสมือนว่ารวมศูนย์แล้วจะแก้ปัญหาทุบโต๊ะแล้วจะแก้ปัญหาได้หมด ผมคิดว่าเราสร้างความยากลำบากหรือเคราะห์กรรมให้กับคนไปเท่าไรยังไม่รู้เลย” ศ.สุริชัย กล่าว

รศ.ดร.กิริยา กุลกลการ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า ในระบบเศรษฐกิจมีความหลากหลาย มีทั้งคนตัวเล็กและตัวใหญ่อยู่ด้วยกัน แต่การปรับตัวนั้นคนตัวเล็กทำได้ยากกว่า เช่น มีข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อหรือขยับขยายกิจการเข้าไปในห้างสรรพสินค้าด้วยตนเอง ดังนั้นหากมองอย่างสร้างสรรค์ก็ควรคิดว่าจะช่วยปรับปรุงพัฒนาคนกลุ่มนี้ได้อย่างไร ซึ่งเมื่อใดก็ตามที่จุดเริ่มต้นในการแข่งขันไม่เท่ากัน ย่อมเป็นหน้าที่ของภาครัฐเข้ามาโอบอุ้มคนเหล่านี้เติบโตขึ้นอย่างสร้างสรรค์และไปต่อได้

“ทำอย่างไรเราจะชวนผู้มีส่วนได้-เสียทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้บริโภคเองที่เขาชอบทานหาบเร่แผงลอย หรือคนที่ไม่สนใจเลย ฉันท้องการพื้นที่ว่างหรือเดินบนฟุตปาธ หรือหาบเร่แผงลอย เอามาคุยกัน เปิดใจที่จะคุยกัน แล้วก็คุยกันในเชิงสร้างสรรค์ว่าเรามีปัญหา เราต้องยอมรับว่าเรามีปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยอย่างมาก แล้วจริงๆ เรายอมรับความหลากหลายบนโลกนี้ขึ้นมาเยอะมาก ไม่ว่าจะความหลากหลายทางเพศ เรื่องสีผิว เรื่องความคิดที่แตกต่าง แล้วทำไมเราไม่เห็นความหลากหลายในแง่ของเศรษฐกิจ” รศ.ดร.กิริยา กล่าว

SCOOP@NAEWNA.COM

○ กิจกรรมดีเด่น : รับรางวัลนักศึกษาดีเด่น ประเภทกิจกรรมดีเด่น ประเภททีม ของสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ฯ ประจำปีพุทธศักราช 2565 กันไปเป็นที่เรียบร้อย สำหรับ 5 หนุ่ม 2 สาว ทีมนักศึกษาคณะกิจกรรมนอกหลักสูตรและสิ่งประดิษฐ์ มหาวิทยาลัยรังสิต ประกอบด้วย น.ส.ณัฐธินิชา สายสมุทร, น.ส.พรนิภา เอี่ยมฉิม, นายจักรกฤษ ชัยสง, นายชากริต ทองประเสริฐ, นายสิรภพ ใจปทุม, นายวรารท ศรีนากรุง และ นายคุณากร อังกรเลิศบารมี ซึ่งทุกคนต่างสะท้อนแง่มุมความรู้สึกออกมาเป็นเสียงเดียวกันว่า จะคว้ารางวัลแห่งความสำเร็จนี้มาได้ต้องทุ่มเทแบบสุดใจ ตั้งนั้นเมื่อคว้ารางวัลนี้มาได้

พวกเราจึงภูมิใจอย่างที่สุด.

○ เยาวชนดีเด่น : คงไม่ช้าเกินไปที่จะแสดงความยินดีกับ น.ส.ชญาณี ละม้าย นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 ม.นครพนม ในโอกาสได้รับคัดเลือกให้เป็นเด็กและเยาวชนดีเด่นที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ ประจำปี 2566 จากกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องในวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี 2566 งานนี้ "ชญาณี" เป็นปลื้มสุดๆ เพราะนอกจากประกาศเกียรติบัตรที่ได้รับแล้ว ยังได้เข้าเยี่ยมคารวะนายกรัฐมนตรีอย่างใกล้ชิดกันเลยทีเดียว.

○ เด็ก มข. คว้ารางวัล : เป็นอีกหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาที่คว้ารางวัลเวทีการแข่งขันทักษะต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่องล่าสุดทีม Allreal คณะ

พาณิชยศาสตร์และการบัญชี หลักสูตรนานาชาติ (BBA) เอกการเงิน ม.ธรรมศาสตร์ (มธ.) ประกอบด้วย นายพลวัฒน์ พรเบญจภักดีกุล นักศึกษาชั้นปีที่ 2, น.ส.กิริดา พุดแก้ว และ น.ส.สุชาดา เจริญกิตติธรรม นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คว้ารางวัลชนะเลิศการแข่งขัน Estee Lauder

Digital Bootcamp in APAC ซึ่งเป็นการแข่งขันเกี่ยวกับ Digital Marketing, Online และ E-Commerce ความสามารถโดดเด่นขนาดนี้ขนาดตสอได้โชว์.

○ คว้าด้วยพระราชทานฯ : รุดม่านเปิดฉากกันไปเป็นที่เรียบร้อย สำหรับการแข่งขันทักษะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแห่งประเทศไทย

ครั้งที่ 37 "ศรีวิชัยเกมส์" ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (มทร.) ศรีวิชัย เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันครั้งนี้ หลังจับเข่าคุยกันมาหลายวันทัพนักกีฬาจาก มทร.ธัญบุรี ก็กลายเป็นเจ้าเหรียญทองไปแบบม้วนเดียวจบ คว้าด้วยพระราชทาน สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไปครองสมใจ พร้อมรับธงส่งต่อ

เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ครั้งที่ 38 "ราชวมงคลธัญบุรีเกมส์" ในครั้งต่อไป ซึ่งไฮไลต์ของพิธีปิด มทร.ธัญบุรี ได้นำมาสดทอด "น้องบัวสวรรค์" ผลงานการออกแบบ ของ น.ส.วิริสา พุทศรี

ชาเผ่าท์

★เดลินิวส์★ วาไรตี้

ชับเคลื่อนเมืองผ่านความคิดสร้างสรรค์ ส่องดีไซน์คอลเลกชัน 'ที่นั่งสาธารณะ'

การออกแบบเมืองที่มีคุณภาพและเป็นมิตร คือการสร้างพื้นที่สีเขียว พื้นที่เปิดโล่ง พื้นที่สาธารณะที่สามารถรองรับกิจกรรมความหลากหลายของผู้คน

ด้วยความสำคัญกับแนวคิดการพัฒนาเมืองยั่งยืน ชับเคลื่อนเติบโตไปพร้อมกับกรุงเทพฯ สนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรมจากการร่วมชับเคลื่อนเมืองผ่านความคิดสร้างสรรค์ ในเทศกาล

งานออกแบบกรุงเทพฯ 2566 (Bangkok Design Week 2023) ภายใต้คอนเซ็ปต์ เมือง-มิตร-ดี วัน แวงค็อก ได้ร่วมส่งต่อแนวคิดเรื่อง การสร้างคอลเลกชันที่นั่งสาธารณะที่จะเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญ เพื่อส่งมอบประสบการณ์ในพื้นที่สาธารณะที่ดีให้แก่เมือง ทั้งชวนค้นหาคำตอบผ่านต้นแบบคอลเลกชันเฟอร์นิเจอร์สาธารณะสำหรับการใช้ชีวิตในเมือง

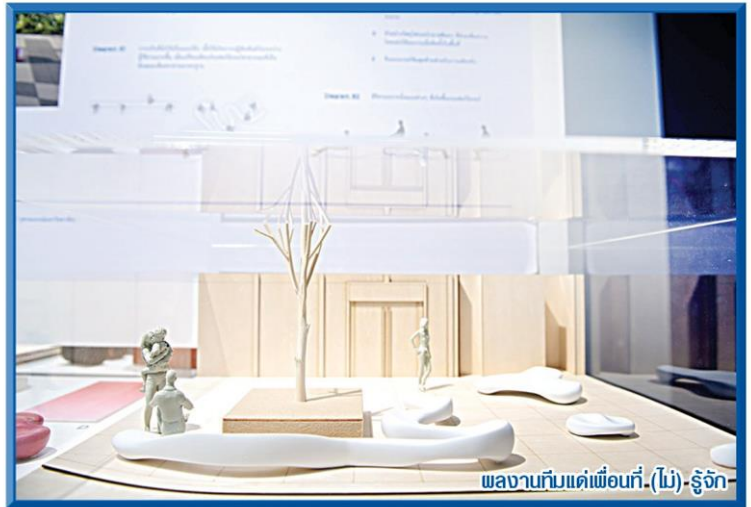

One Bangkok Urban Furniture Competition 2022 “Seatscape & Beyond” โครงการประกวดออกแบบที่นั่งสาธารณะสำหรับการใช้ชีวิตในเมือง โดย **จรินทร์ทิพย์ ชูหมื่นไวย** หัวหน้าภัณฑารักษ์และผู้บริหารฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม โครงการวัน แบงค็อก บอกเล่าแนวความคิดการพัฒนาเมืองที่มีคุณภาพด้วยพื้นที่สาธารณะ (public realm) และกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมของโครงการว่า การออกแบบเมืองที่ดี ควรเอื้อต่อวิถีชีวิตคุณภาพและการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ดีซึ่งที่ผ่านมาร่วมกับ THINKK Studio จัดแสดงนิทรรศการ “Seatscape & Beyond Open Studio” นำเสนอคอลเลกชันที่นั่งสาธารณะ ผลงานการออกแบบของผู้ชนะ 10 ทีมของโครงการประกวดฯ ชวนผู้เข้าชมสัมผัสต้นแบบและเบื้องหลังการพัฒนาผลงานออกแบบเฟอร์นิเจอร์ของทีมผู้ชนะ รวมถึงประกาศผลรางวัลพัฒนาการยอดเยี่ยม 3 ทีม โดยผลงานออกแบบถูกผลิต ติดตั้ง และใช้งานจริงภายในพื้นที่สาธารณะของโครงการ

จากนิทรรศการฯ แสดงกระบวนการ เบื้องหลังการพัฒนาผลงานเฟอร์นิเจอร์สาธารณะของนิสิต นักศึกษาผู้ชนะทั้งหมด ที่ร่วมสร้างความเป็น “เมือง-มิตร-ดี” สะท้อนการให้ความสำคัญกับพื้นที่สาธารณะ (Public Realm) ที่เป็นได้ทั้งพื้นที่ใช้งานร่วมกันของผู้คนในสังคมเมือง พื้นที่ที่แต่ละชุมชนเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน พื้นที่สีเขียวที่อุดมสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้คนได้หลุดพ้นจากความวุ่นวาย และมีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกายและใจภายนอกอาคาร หรือพื้นที่ที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต และเปิดโอกาสให้ผู้คนเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่และพื้นที่

“Sit to Gather” โดยนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทีมที่ได้รับรางวัลที่หนึ่ง จากข้อมูลเล่าการออกแบบว่า ด้วยแนวความคิดเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนและพื้นที่เข้าด้วยกันผ่านเก้าอี้ที่มีระดับ ความแตกต่างของความใกล้ชิดส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์ที่ต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการนั่งรอ พูดคุย ไปจนถึงการนั่งรวมตัวของคนกลุ่มใหญ่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

การพัฒนาหน้าตาการออกแบบเพื่อเพิ่มบทบาทของเฟอร์นิเจอร์ให้เป็นพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างอาคารและพื้นที่ภายนอกจึงกลายมาเป็น รูปแบบของเก้าอี้ 3 ชั้นที่น่าองค

ผลงานกับแต่เพื่อนที่... (โม)-รู้จัก

ต้นแบบผลงาน กับ Ribbon Flow

ต้นแบบผลงาน กับ B3X

ประกอบพื้นฐานอย่าง จุด เส้น และระนาบ มาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา เมื่อเผชิญข้อจำกัดทางพื้นที่ โดยยังคง

รองรับกับอิริยาบถการนั่งในทุกรูปแบบ

ทีมแค่เพื่อนที่ (ไม่) รู้จัก ทีมที่ได้รับรางวัลที่หนึ่งเล่าเพิ่มอีกว่า ตลอดเวลากว่าหกเดือนที่มีโอกาสร่วมเวิร์กช็อป ได้รับความรู้จากทีมงานและผู้เชี่ยวชาญมาเปิดโลกการออกแบบที่ดี เสริมประสบการณ์การออกแบบได้นำมาใช้ในการทำงานในชีวิตจริง ทั้งได้รับมุมมองใหม่ ๆ ว่า เฟอร์นิเจอร์เป็นได้มากกว่าที่สำหรับการนั่ง สามารถสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ เป็นพื้นที่ที่ให้คนมาใช้ชีวิตมากกว่านั้น

ขณะที่ ทีมB3X โดยนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ชนะเลิศ 2 เล่าถึงผลงานว่า เฟอร์นิเจอร์สาธารณะชุดนี้ตั้งอยู่บริเวณจุดรับส่ง ผู้โดยสารรถสาธารณะของโครงการ รองรับลักษณะการใช้งานแบบ กึ่งนั่งกึ่งยืน ออกแบบเป็นประติมากรรมที่มีลวดลายและสี สีสัน ใช้รูปทรงให้ความรู้สึกสนุกสนาน ตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาใช้งานภายในพื้นที่

เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนและพื้นที่

“Sit to Gather เราตั้งใจออกแบบฟอร์มให้เกิดสเปซ หรือเกิดพื้นที่ว่าง เพื่อให้เกิดจังหวะของการนั่ง ล้อมวงกัน ซึ่งตอบโจทย์ที่นั่นที่ส่งเสริมการรวมกลุ่มกัน ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างการออกแบบพื้นที่สาธารณะ เนื่องจาก

การออกแบบที่นั่งสาธารณะต้องสัมพันธ์กับพื้นที่ที่นำไปใช้งาน ซึ่งพื้นที่ที่เฟอร์นิเจอร์ชุดนี้จะไปตั้งอยู่ เป็นจุดที่คนส่วนใหญ่จะเดินผ่านจึง ออกแบบให้เป็นผลงานประติมากรรมที่ผู้ใช้สามารถชื่นชมได้อีกด้วย”

“ผลงานได้รับการพัฒนา โดยผ่านการระดมความคิดของกลุ่มวัยรุ่น นำมาต่อยอดเป็นลวดลาย

ของผลงาน 3 รูปแบบได้แก่ อีสระ คันทา และนำต้นเต็น ขยายให้เห็นมิติที่กว้างขึ้นของวัยรุ่นปัจจุบันผ่านผลงานเฟอร์นิเจอร์ชิ้นนี้” ส่วนทีม RIBBON FLOW โดยนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้ชนะเลิศ 3 เล่าถึงการ

สร้างสรรค์เฟอร์นิเจอร์สาธารณะที่มีเป้าหมายในการเป็นแลนด์มาร์คให้กับพื้นที่ เชิญชวนผู้คนเข้ามานั่งพบปะ รวมตัว และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยใช้รูปทรงของริบบิ้น เป็นสัญลักษณ์เชื่อมโยง ให้ความหมายที่มากกว่าความงาม และยังใช้สีส้มเพื่อสื่อสารถึงความเบิกบาน ความโล่งใจ และมีตรรกภาพ

“รูปทรงของริบบิ้นนำมาใช้เป็นจุดตั้งต้นในการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ โดยมีการพัฒนาต้นแบบหลายครั้งเพื่อค้นหาความเป็นไปได้ในการบิดโค้ง พลั้วไปมาให้สวยงาม ขณะเดียวกันสามารถใช้งานได้จริงในพื้นที่ เมื่อปรับเข้ากันวัสดุที่เป็นแผ่นเหล็กพร้อมกับออกแบบระยะเชื่อมโยงพื้นที่ทั้งสองฝั่งเข้าหากัน เฟอร์นิเจอร์ไม่ใช่แค่ต้องดูสวยงาม แต่ตอบโจทย์ฟังก์ชันการนั่งที่ จะส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ของผู้คน และต้องไม่กีดขวางเส้นทางเดินหรือทางสัญจรบริเวณจุดที่จัดวาง”

ขณะที่ผลงานจากผู้ชนะการประกวด ทีมจากนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งเป็นหนึ่งใน 10 ทีมแล้วเพิ่มอีกว่า เฟอร์นิเจอร์สาธารณะนี้รวมการใช้งาน 4 กิจกรรมไว้ด้วยกันบริเวณที่นั่งแบบชั้นบันได ภายใต้ทีม CREW โดยมีที่มาจากกิจกรรม Chat Relax Eat Work ออกแบบและสร้างความเป็นไปได้ใหม่ด้านการใช้งาน

โดยทีมนักออกแบบศึกษาและตั้งปัจจัยด้านท่าทาง กิจกรรม และขนาดที่นั่งของผู้ใช้มาเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาผลงาน

การออกแบบคำนึงถึงการใช้งานที่หลากหลายภายใต้ 3 ปัจจัย คือ ความเป็นส่วนตัว ทิศทางของเสียง และระบะการมองเห็น ทั้งยังต้องอดจนสามารถเคลื่อนย้ายได้ เพื่อให้รองรับกับพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางของกิจกรรม มอบความหมายใหม่ให้แก่การพักผ่อนหย่อนใจภายในพื้นที่

นอกจากนี้ทีมศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังและนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล่าผลงานออกแบบเพิ่มอีกว่า แสงแดดเป็นปัจจัยสำคัญทำให้หลายคนเลือกใช้ชีวิตอยู่ภายใต้อาคาร ทีมนักออกแบบจึงทดลองปรับมุมองตอการนั่งในพื้นที่กลางแจ้งใหม่ ด้วยการออกแบบเฟอร์นิเจอร์สาธารณะที่ทำให้การนั่งนั้นสดใสมากขึ้น จำลองการออกกิ่งก้านของต้นไม้ผ่านโครงสร้างและสะท้อนร่มเงาผ่านวัสดุที่ให้สีสันท่างกันออกไปทดลองกับวัสดุใหม่ที่มีคุณสมบัติสะท้อนแสงออกมาได้เป็นหลายเฉดสี ให้เอฟเฟกต์เป็นร่มเงาที่ปรับเปลี่ยนตามแสงแดดในแต่ละ

ช่วงเวลา อีกทั้งรูปทรงคล้ายต้นไม้ที่มีโครงสร้างกิ่ง ก้าน และใบขยับไปมาได้ สื่อสารและสอดคล้องกับพื้นที่ ขณะเดียวกันก็รองรับต่อการพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ อีกผลงานดีไซน์ที่ให้ความสำคัญกับพื้นที่สาธารณะ...

มอบประสบการณ์ในพื้นที่สาธารณะที่ดีให้แก่เมือง.

ก็มาไรตี้

มติชน
กรอบนำ

Matichon (Mid-Day)
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,650

Section: First Section/สังคม

วันที่: จันทร์ 20 กุมภาพันธ์ 2566

ปีที่: 46

ฉบับที่: 16416

Col.Inch: 20.47

Ad Value: 33,775.50

หน้า: 4(ซ้าย)

PRValue (x3): 101,326.50

คลิป: สีสี่

เรียงคน มาเป็นข่าว

สัมมนา - รศ.นพ.ดิลก กิโยทัย คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เปิดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “บทบาทวิจัยทัศน ฟันอภัย และแผนยุทธศาสตร์” โดยมี รศ.พญ.อัจฉรา ตั้งสถาพรพงษ์, รศ.พญ.นงลักษณ์ คณิตทรัพย์, รศ.ศิริเพ็ญ ต่ออุดม, รศ.พญ.วินิตรา ฮาระวานิช, รศ.นพ.อัสนี ทองอยู่, ผศ.นพ.สิระ นันทพิศาล, ผศ.นพ.ประกาศิต สงวนจิตร ร่วมการสัมมนา ณ โรงแรมอควิน แกรนด์ คอนเวนชั่น

วันจันทร์ ที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

(https://www.naewna.com/ads_redirect.php?pid=13&id=315&url=https%3A%2F%2Fwww.greenglobeinstitute.com%2FFrontend%2FHome.aspx&stat=1)

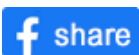
หน้าแรก (<https://www.naewna.com/index.php>) / ข่าว Like สาระ (<https://www.naewna.com/likesara>)

สัปดาห์แนวหน้า : ดึงทุกฝ่ายเปิดใจพูดคุยรู้จักกัน ทางออกปัญหา‘หาบเร่แผงลอย’

วันอาทิตย์ ที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566, 06.00 น.

Tag : สัปดาห์แนวหน้า (<https://www.naewna.com/tags/สัปดาห์แนวหน้า>)

“ผมได้ยินเขาบอกว่า ประเทศสิงคโปร์พื้นที่ทั้งหมดเป็นของรัฐ รัฐสามารถทำอะไรก็ได้ จะจัดระเบียบแบบไหนก็ได้ จะสร้างอะไรก็ได้ แต่กรุงเทพฯ เป็นของเอกชน ถ้าเป็นของเอกชนรัฐก็ไม่สามารถบังคับเอกชนได้ว่าถ้าให้เข้าไปอยู่ในพื้นที่ของตลาดเอกชนแล้วบังคับว่าคุณจะจ่ายค่าเช่าถูกๆ ได้ ถ้าหากตลาดเขามีมูลค่า ตลาดเขาดี

เขาก็ต้องเพิ่มค่าเช่า ที่บอกว่าคนขายของเล็กๆ น้อยๆ ไม่สามารถจะเช่าได้ อันนี้เป็นข้อเท็จจริง”

เสียงสะท้อนจาก เรวัตร์ ชอบธรรม ประธานเครือข่ายแผงลอยไทยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในวงเสวนา “อยู่หรือไปหาบเร่แผงลอยไทย ใครกำหนด?” เมื่อช่วงกลางสัปดาห์นี้ มองนโยบายจากเบื้องบนที่ไม่ตอบโจทย์ชีวิตจริงที่เบื้องล่าง เมื่อผู้มีอำนาจไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างไทยกับสิงคโปร์ในแง่สิทธิการครอบครองและใช้ประโยชน์ที่ดิน จึงเป็นข้อจำกัดหากไทยจะเลียนแบบจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยแบบสิงคโปร์

ซึ่งบนเวทีนั้น ดร.กฤษฎา ธีระโกศลพงศ์ อาจารย์ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เล่าถึงงานวิจัยที่เคยสอบถามผู้ซื้ออาหารแผงลอย (และแม้บางคนในกลุ่มนี้จะไม่ชอบแผงลอยก็ตาม) ว่า เหตุผลที่ซื้อคือมีอาหารให้เลือกหลายอย่าง สะดวกและราคาเข้าถึงได้กลับกันหากสร้างอาคารสูงขึ้นมา ร้านอาหารในอาคารจานละ 70-80 บาท คนทำงานหากจบ ป.ตรี เงินเดือนราว 18,000-20,000 บาท ถามว่าจ่ายบ่อยๆ ไหวหรือไม่

และต้องไม่ลืมด้วยว่า คนที่ทำงานในกรุงเทพมหานคร (กทม.) ส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด หรือก็คือร้อยละ 70 ของคนที่ทำงานใน กทม. เป็นคนย้ายถิ่นมาจากที่อื่น ซึ่งก็ต้องมาเช่าที่พักใน กทม. นอกจากนั้นยังมีค่าเดินทาง ตนเคยสำรวจพบว่าคนคนหนึ่งมีค่าอาหาร 180 บาทต่อวันและราคานี้เป็นการกินแบบประหยัดค่าเดินทาง 3,000 บาทต่อเดือน ลองคิดต่อไปว่าเงินเดือน 2 หมื่นบาท บริษัทไทยให้ได้ประมาณนี้ จะพอเหลือเก็บออมหรือไม่

“การจัดระเบียบผมก็บอกว่าโจทย์กลับมาที่ กทม. จัดระเบียบไม่ใช่ไปเตะเขาออกจากพื้นที่ ซึ่งก็ไม่ถูกอีก คือต้องมานั่งดูว่าสมมุติมันมีประโยชน์กับพื้นที่ของคนในบริเวณนั้นอยู่ ก็ต้องกลับมาดูอีกว่าจะทำอย่างไรได้ไหม? เราเอารถขึ้นเป็นศูนย์กลางได้ไหม? เช่น มาออกแบบรถขึ้นไม่ให้มันกินพื้นที่ทางเท้าเยอะ จัดอะไรก็ว่าไปซึ่งผมคิดว่ามันมีแนวทางการจัดการที่มากกว่าที่เรามองว่าเอาเขาออกอย่างเดียว” ดร.กฤษฎา กล่าว

รศ.ดร.อมร กฤษณพันธ์ อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กล่าวว่า หาบเร่แผงลอยเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจนอกระบบ (Informal Sector) ซึ่งไปเชื่อมโยงกับความเหลื่อมล้ำ ไม่ใช่เฉพาะผู้ค้าแต่รวมถึงผู้ซื้อด้วยซึ่งอาจไม่มีเงินมากพอจะจับจ่ายในห้างสรรพสินค้า นอกจากนั้น หากมองคำว่าพื้นที่สาธารณะ จะพบว่าพื้นที่เดียวกันการใช้ประโยชน์ยังแตกต่างกันไปตามช่วงเวลา เช้า-กลางวัน-เย็น

และในเชิงของผังเมือง พื้นที่สาธารณะหากประชาชนเข้าไปใช้อย่างหลากหลายก็จะอยู่ได้ไม่รกร้าง ไม่ใช่ทำเพื่อสวยแค่ให้ถ่ายรูปได้ และการมีคนอยู่พลุกพล่านและสามัคคีกัน คนเหล่านี้ยังช่วยเป็นหูเป็นตาได้แม้บริเวณนั้นจะไม่มีกล้องวงจรปิด (CCTV) เลยกก็ตาม ซึ่งพื้นที่สาธารณะของเมืองควรจะเข้าถึงได้ทุกคน ไม่ใช่จะเป็นห้างอย่างเดียวแล้วไม่มองคนรายได้ไม่สูงพอจะจ่ายได้

“อาจจะต้องมาเรียงลำดับ (Priority) ความสำคัญ ในช่วงเวลาและสถานที่ (Timing & Space) ช่วงนั้นอะไรมันสำคัญ

เขาอาจจะไม่ได้ขายตลอด 24 ชั่วโมง หรือรถล้าทั้งหมด อีกอันคือเรื่องของผู้มีส่วนได้-เสีย พอมันเปลี่ยนกลไกที่เคยทำให้พื้นที่ตรงนั้นอยู่มันเปลี่ยน พอมันเปลี่ยนรัฐบอกได้ไหมทำไมต้องเปลี่ยน?” รศ.ดร.อมร กล่าว

ผศ.กฤษณะพล วัฒนวันยู อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กล่าวว่า เมืองคือที่ที่คนมาอยู่ด้วยกัน จึงมีการทะเลาะเบาะแว้งหรือปะทะกัน แต่ต้องมีพื้นที่ให้คนได้พูดคุยทำความรู้จักและเรียนรู้ร่วมกัน เมืองจึงจะมีชีวิตชีวามากขึ้น เช่น หากเข้าใจหาบเร่แผงลอยก็จะสามารถออกแบบการจัดระเบียบร่วมกับผู้ค้าได้ซึ่งก็จะดีกับทุกฝ่าย

“ถ้าเราไม่เข้าใจเขา ไม่รู้ว่าเขาเป็นอะไร เขาคือใคร เขาทำอะไร เขามาขายก็โง่ เขาขายเล็ก-ขายใหญ่ ขายอะไรบ้าง ไปเอาของมาจากไหน ขายให้ใคร เราไม่เข้าใจเขาเราออกแบบไปมันก็เป็นเมืองที่ผิดพลาด เป็นเมืองที่ไม่น่าอยู่ มันเหมือนดึงอันนี้ออกแล้วใส่อันนี้เพิ่มแล้วมันจบ ไม่ใช่ เมืองมันมีคนอยู่ก็คือมีชีวิต วิวัฒนาการไป ดี-ไม่ดีอะไรอย่างนี้” ผศ.กฤษณะพล กล่าว

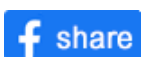
ศ.สุริชัย หวันแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาสันติภาพและความขัดแย้ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า ที่ผ่านมามีการแก้ปัญหาของสังคมไทยทำด้วยอำนาจไม่ใช่ด้วยการทำความรู้จักกัน เช่น การยกเลิกจุดผ่อนผัน ถ้ามามีใครรู้บ้างว่าผู้ค้าและครอบครัวจากจุดที่ถูกยกเลิกไปนั้นไปอยู่ที่ไหน มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร แน่นนอน ไม่มีใครปฏิเสธว่าบ้านเมืองต้องแก้ปัญหาด้วยกฎหมาย แต่การขยายตัวของเมืองไม่ได้ขยายด้วยกฎหมายแต่ด้วยพลังทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น ชาวที่ดินย่านสีลมแพง กรมธนารักษ์ไม่ได้ทำให้ที่ดินแพง เพียงแต่ออกมายืนยันว่าที่ดินตรงนั้นแพงจริง

“หรือต้องเป็นคนรวยเท่านั้นถึงจะมีสิทธิ์ใช้กรุงเทพฯ ได้ อันนี้ก็เป็นคำถามสำหรับบ้านเมืองเรา ที่รู้สึกว่าเป็นเจ้าของประเทศร่วมกัน ผมคิดว่าเงื่อนไขแรกคือไม่ยอมทำความรู้จักจริงๆ แต่แก้ปัญหาด้วยเครื่องมือทางนโยบายแบบที่เคยชิน ยิ่งเวลารวมศูนย์อำนาจก็ใช้วิธีรวมศูนย์ เสมือนว่ารวมศูนย์แล้วจะแก้ปัญหา ทูบโตะแล้วจะแก้ปัญหาได้หมด ผมคิดว่าเราสร้างความยากลำบากหรือเคราะห์กรรมให้กับคนไปเท่าไรยังไม่รู้เลย” ศ.สุริชัย กล่าว

รศ.ดร.กิริยา กุลกลการ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า ในระบบเศรษฐกิจมีความหลากหลาย มีทั้งคนตัวเล็กและตัวใหญ่อยู่ด้วยกัน แต่การปรับตัวนั้นคนตัวเล็กทำได้ยากกว่า เช่น มีข้อจำกัดในการเข้าถึงสินเชื่อหรือขยับขยายกิจการเข้าไปในห้างสรรพสินค้าด้วยตนเอง ดังนั้นหากมองอย่างสร้างสรรค์ก็ควรคิดว่าจะช่วยปรับปรุงพัฒนาคนกลุ่มนี้ได้อย่างไร ซึ่งเมื่อใดก็ตามที่จุดเริ่มต้นในการแข่งขันไม่เท่ากัน ย่อมเป็นหน้าที่ของภาครัฐเข้ามาโอบอุ้มคนเหล่านี้เติบโตขึ้นอย่างสร้างสรรค์และไปต่อได้

“ทำอย่างไรเราจะชวนผู้มีส่วนได้-เสียทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรคเองที่เขาชอบทานหาบเร่งแพงลอย หรือคนที่ไม่สนใจเลยฉันท้องการพื้นที่วิ่งหรือเดินบนฟุตปาท หรือหาบเร่งแพงลอย เอามาคุยกัน เปิดใจที่จะคุยกัน แล้วก็คุยกันในเชิงสร้างสรรค์ว่าเรามีปัญหา เราต้องยอมรับว่าเรามีปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยอย่างมาก แล้วจริงๆ เรายอมรับความหลากหลายบนโลกนี้ขึ้นมาเยอะมาก ไม่ว่าจะความหลากหลายทางเพศ เรื่องสีผิว เรื่องความคิดที่แตกต่าง แล้วทำไมเราไม่เห็นความหลากหลายในแง่ของเศรษฐกิจ” รศ.ดร.กิริยา กล่าว

SCOOP@NAEWNA.COM

Breaking News > (<https://www.naewna.com/breakingnews>)

